

На 9-й сутренята въ града неостаналъ нито единъ турчинъ и населението повикало румънската войска. Ген. Лупо преминалъ Дунава съ войската си, завзелъ града, послѣ пристигнала и войската отъ Салановци, също и онѣзи която бѣше заловила моста.

Отъ румънитѣ имало 4 д. офицери убити и 77 д. солдати, а ранени 14 д. офицери и 139 солдати, а пакъ отъ турцитѣ паднали до 400 д. повечето при моста.

Румънитѣ заловили единъ голѣмъ топъ, два ковчега съ боеви снаряди, 180 съ патрони, 45 съ гранати, торпеди, ракети, палатки и голѣмо количество храни.

Румънитѣ като завзели града, 4 дена наредъ прѣнасяли прѣвъ Дунава покъщнина, стока, жито, царевича, ечемъ и пр. и не само отъ турскитѣ къщи и дюгени, нъ и отъ българскитѣ, тъй щото въ населението не останали нито дрѣхи нито покривки и постилки.

Руситѣ съ присигганието си отстранили грабежа, когато вече нищо не останало.

Въ града жъртви и опустошения нѣмало, защото сражението станало извънъ града.

Превзиманието на с. Етрополь. Едно отдѣление отъ Севлиев.-Ловчанский отрядъ съ 4 орджия било отпратено на 31 Октомврий да прѣгледа силата и расположението на турцитѣ около Етрополе.

Това отдѣление нѣмало заповѣдъ да прѣвзема селото, нъ като се доближило до него, турцитѣ почнали да сгрѣлятъ и въвели руситѣ въ бой. Послѣднитѣ освѣнъ че били по малочисленни, понеже турскитѣ войски се състояли отъ 4 табора съ 3 орджия, нъ и като се мръкнувало, началника на отдѣлението заповѣдалъ да отетжни. Турцитѣ насърдени отъ това, впуснали се около 200 души да преслѣдватъ руситѣ и като влѣзнали въ тѣсната клисура, руситѣ ги нападнали и до единъ избили, а отъ тѣхъ паднали 9 д. убити, 27 ранени и трима офицери.

На 10-й Ноемврий отпратени за Етрополе два отряда: първий подъ началството на Н. В. принца Александра Петровича Олденбургский, а вторий на полк. Риздевский. Общото началство на отряда било повѣрено на ген.-майора Дандевиля, а Гурко далъ насгавления за дѣйствието.